

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 11C/45/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8113232183
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 09. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Wildeová
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2015:8113232183.10

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudkyňou JUDr. Ivetou Wildeovou v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s. r. o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpený: TOMÁŠ KUŠNÍR, s. r. o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava p r o t i žalovaným: X. Q. W., N.. XX.XX.XXXX, A. V. Š., L.. W. Č. XXX a 2. D. N., N.. XX.XX.XXXX, A. W., M. X, za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaných: Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom Námestie legionárov 5, Prešov, IČO: 42 176 778, zastúpený: JUDr. Igor Šafranko, advokát, so sídlom vo Svidníku, ul. Sovietskych hrdinov 163/66, o zaplatenie 8 855,90 Eur a prísl. takto

rozhodol:

Žalobu z a m i e t a.

Žalobca j e p o v i n n ý nahradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania vo výške 1.106,82 Eur na účet jeho právneho zástupcu v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Ostatní účastníci n e m a j ú nárok na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca žalobou zo dňa 5.11.2013 sa domáhal zaplatenia sumy 8 855,90 Eur s úrokmi z omeškania, ktoré kapitalizoval na sumu 235,09 Eur, a to za obdobie od 21.11.2010 do 3.11.2012 vychádzajúc zo sadzby 8,75 % ročne z každej omeškanej splátky a ďalej do budúcnosti žiadal priznať spomínaný úrok z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo žalovanej sumy až do zaplatenia. Nárok uplatnil z úverovej zmluvy zo dňa 24.5.2007 uzavretej medzi jeho právnym predchodcom Slovenskou sporiteľňou, a. s. a žalovanými. Žalovaná suma pritom predstavuje neuhradené splátky za obdobie od 20.11.2010 do 20.5.2017, teda 79 splátok po 112,10 Eur.

Žalovaní so žalobou síce súhlasili, ale konkrétne k výške svojho dlhu sa vyjadriť nevedeli. Žalovaný v 1. rade poukázal na to, že písomnosti týkajúce sa zosplatenia úveru mu nemohli byť doručené, pretože na pôvodnej adrese v Prešove na ulici Vihorlatskej 22 sa nezdržiava už dávno.

Vedľajší účastník vzniesol námietku premlčania, pričom vychádzal z prílohy č. 1 k Zmluve o postúpení pohľadávok, z ktorej vyplynulo, že k 27.9.2012 boli žalovaní v omeškaní 1 225 dní (viac ako 3 roky). Zdôraznil, že ide o spotrebiteľskú zmluvu s poukazom na § 23a ods. 1 zákona č. 634/1992 Zb. a že je potrebné aplikovať 3-ročnú premlčaciu lehotu podľa Občianskeho zákonníka. Vyslovil tiež názor, že Slovenská sporiteľňa, a. s. mohla žalobcovi postúpiť pohľadávku ako celok, nielen jej časť. Uviedol, že v zmluve chýba tiež náležitosť podľa § 4 ods. 2 písm. a) zákona č. 258/2001 Z. z. a citoval tiež § 4 ods. 5 tohto zákona. Mal za to, že dojednanie poplatku za spracovanie úveru a za správu úveru sú neprijateľnými zmluvnými podmienkami, slúžia len záujmom banky a poškodzujú spotrebiteľa tak, ako to aj uzavrel Vrchný krajský súd v Karlsruhe č. AZ 17 U 192/2010 zo dňa 3.5.2010.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov, ich písomnými vyjadreniami, zmluvou o úvere zo dňa 24.5.2007, všeobecnými obchodnými podmienkami, zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 25.9.2012 s prílohou, vyjadrením Slovenskej sporiteľne, a. s. a spoločnosti Cash collectors SK, s. r. o., ako aj ďalším spisovým materiálom a zistil tento skutkový stav:

Dňa 24.5.2007 bola uzavretá zmluva o splátkovom úvere medzi Slovenskou sporiteľňou, a. s. ako veriteľom a žalovanými ako dlžníkmi. Úver bol poskytnutý vo výške 220 000,- Sk (7 302,66 Eur) s priemernou úrokovou sadzbou 13,5 % p. a. Dohodnutý bol aj poplatok za poskytnutie úveru vo výške 4 400,- Sk z prostriedkov úveru a poplatok za správu úveru 60,- Sk mesačne. Dlžníci sa zaviazali úver splatiť od 20.6.2007 do 20.5.2017 mesačne po 3 377,- Sk (112,09 Eur), celkovo 120 splátkami. V zmluve je uvedené aj RPMN 15,30 %.

Žalovaní celkovo z úveru zaplatili sumu 2 764,57 Eur.

Keďže úver nebol riadne splácaný, Slovenská sporiteľňa, a. s. vyhlásila mimoriadnu splatnosť úveru dňa 24.9.2012. Vyplýva to z jej správy zo dňa 13.6.2014 (č. l. 69).

Dňa 27.9.2012 bola uzavretá medzi Slovenskou sporiteľňou, a. s. a žalobcom zmluva o postúpení pohľadávok, podľa prílohy č. 1 jej predmetom bola aj pohľadávka z úverovej zmluvy žalovaných. Žalobca ani jeho právny predchodca Slovenská sporiteľňa, a. s. nevedeli preukázať výzvu Slovenskej sporiteľne, a. s. na úhradu dlhu v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách. Žalobca však uviedol, že pohľadávka bola v minulosti v mandátnej správe Cash collectors SK, s. r. o. Uvedená spoločnosť na požiadanie súdu predložila výzvy zo dňa 16.2.2011, 17.3.2011, 5.5.2011 a 2.6.2011 adresované žalovaným. Označené boli ako „Výzvy na úhradu dlhu pred podaním žaloby“. Z ich obsahu vyplýva, že Cash collectors SK, s. r. o. prevzal na vymáhanie predmetný dlh od Slovenskej sporiteľne, a. s., a preto vyzval žalovaných na úhradu konkrétnej sumy do určitého dátumu, prípadne na spísanie dohody o splátkach.

Na predmetný úver je potrebné aplikovať zákon č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (v danom prípade v znení účinnom od 1.7.2006 do 31.12.2007).

Podľa § 2 písm. a/ citovaného zákona spotrebiteľským úverom sa rozumie dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme.

Podľa § 2 písm. b/ citovaného zákona zmluvou o spotrebiteľskom úvere sa rozumie zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 3 ods. 2 citovaného zákona spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere sú vymenované príkladmo v § 4 ods. 2 citovaného zákona a medzi nimi pod písm. a/ je uvedená suma, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov; ak je to možné, treba uviesť aj súčet týchto platieb s upozornením na možnosť účtovania kompenzácie ušlých výnosov, ak veriteľ chce túto možnosť využiť.

Podľa § 4 ods. 4 citovaného zákona pri nesplnení podmienok podľa ods. 2 a 3 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe a/ poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať, b/ dodaný tovar alebo poskytnutá služba.

Podľa § 4 ods. 5 citovaného zákona od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

Súd sa nestotožnil s názorom vedľajšieho účastníka o premlčaní (ktoré ani bližšie nevysvetlil) vzhľadom na to, že žaloba bola podaná 5.11.2013 a predmetom žaloby boli splátky splatné 3 roky spätne, teda od 20.11.2010, teda v súlade s ustanoveniami o premlčaní v zmysle Občianskeho zákonníka. Súd

nesúhlasil ani s názorom vedľajšieho účastníka o tom, že žalobca nemá nárok na úroky, pretože nepostačuje, ak je v zmluve uvedená len úroková sadzba. Pri tejto argumentácii poukázal na § 4 ods. 2 písm. a/ a § 4 ods. 5 zákona č. 258/2001 Z. z. Takýto výklad súd však považuje za absurdný. V danom prípade nenaplnenie rozlíšenie splátok na istinu, úrok a poplatky nespôsobuje následok o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, čo bolo zavedené až neskoršími novelami zákona č. 258/2001. Rozhodujúce je znenie § 4 ods. 5 citovaného zákona, pričom súd si osvojil ten výklad, že úrok a úroková sadzba nie sú rozdielne pojmy. Výklad vedľajšieho účastníka, ktorý je opačný, súd považuje za rozporný so základnou logikou a zároveň poukazuje na to, že ani zákonodarca ho takto nevnímal, čo je zrejmé z toho, že neskôr prijal spomínanú novelu o bezúročnosti úveru, ak splátka neobsahovala rozlíšenie na istinu, úrok a poplatky. Pri výklade vedľajšieho účastníka by mala postačovať doterajšia právna úprava.

Súd sa však stotožnil s námietkou vedľajšieho účastníka o nedostatku aktívnej legitímácie žalobcu vyplývajúcej z § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách.

Podľa § 92 ods. 8 citovaného zákona ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

Predmetom tohto konania je záväzkový vzťah vyplývajúci z bankového úveru, ktorý na rozdiel od úverov nebankovej spoločnosti je regulovaný aj osobitnou právnou úpravou vyplývajúcou zo zákona o bankách. Na postúpenie pohľadávky je preto potrebné aplikovať nielen všeobecnú právnú úpravu podľa § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka, ale aj osobitnú úpravu uvedenú v § 92 ods. 8 zákona o bankách. Toto ustanovenie totiž poskytuje dlžníkom zákonnú ochranu pred zhoršením ich situácie v záväzkovom právnom vzťahu z bankového úveru, lebo vyžaduje písomnú výzvu banky klientovi, ktorý nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní je v omeškaní so splnením čo i len časti svojho peňažného záväzku.

V danom prípade súd dospel k záveru, že neboli splnené zákonné podmienky pre platné postúpenie pohľadávky Slovenskej sporiteľne, a. s. na žalobcu, keďže nebolo preukázané, že Slovenská sporiteľňa, a. s. zaslala a doručila písomné výzvy žalovaným na úhradu dlhu v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách. Súd preto vyhodnotil zmluvu o postúpení predmetnej pohľadávky ako absolútne neplatnú v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka pre rozpor so zákonom. Žalobcovi tak chýba aktívna legitímácia v tomto spore a z toho dôvodu súd jeho žalobu zamietol (napr. rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 4Co 145/2014 zo dňa 11.3.2015, 19Co 177/2014 zo dňa 24.2.2015, uznesenie Krajského súdu v Prešove 6Co 119/2013 zo dňa 29.5.2014). Podľa názoru súdu výzvy iného subjektu, v danom prípade spoločnosti Cash collectors SK, s. r. o. nemožno považovať za splnenie vyššie citovaného zákonného predpokladu v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách, keďže nejedná sa o výzvu banky, ale iného subjektu, pričom uvedená výzva súvisela s vymáhaním pohľadávky na základe mandátnej zmluvy. Potrebné je vychádzať z účelu ustanovenia § 92 ods. 8, pokiaľ ide o stanovenie predchádzajúcej písomnej výzvy banky na úhradu dlhu pred postúpením pohľadávky, ktorým je dosiahnuť úhradu dlhu a toto právo má len banka. Nie je možné akceptovať, ak iný subjekt (ktorý navyše ani nepredložil dôkaz o tom, že je oprávnený konať za banku) vyzve dlžníka na úhradu dlhu v rámci jeho vymáhania, že by tým mal byť splnený zákonný predpoklad na postúpenie pohľadávky zo strany banky v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách.

Výrok o trovách konania vyplýva z ustanovenia § 142 ods. 1 O. s. p. Keďže v konaní bol úspešný žalovaný, podľa citovaného zákonného ustanovenia im vznikol nárok na náhradu trov konania. Žalovaný si tento nárok podľa § 151 ods. 1 O. s. p. neuplatnil, na rozdiel od vedľajšieho účastníka, preto súd priznal náhradu trov konania len tomuto vedľajšiemu účastníkovi. Tieto predstavujú trovy právneho zastúpenia

za tieto úkony právnej služby: prevzatie a príprava zastúpenia, písomné vyjadrenie zo dňa 4.8.2014, účasť na pojednávaní dňa 20.2.2015 bez prejednávania veci a účasť na meritórnom pojednávaní dňa 12.6.2015. Tarifná odmena za 1 úkon právnej služby podľa § 10 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. činí 253,93 Eur a pri účasti na nemeritórnom pojednávaní podľa § 13a ods. 1 písm. d) a ods. 4 vyhlášky predstavuje len 1 t.j. 63,48 Eur. Pripočítaný bol aj režijný paušál podľa § 16 ods. 3 vyhlášky a to 7,81 Eur (za 1 úkon zo dňa 9.12.2013), 8,04 Eur za písomné vyjadrenie k žalobe a za ďalšie dva úkony po 8,39 Eur. Úhrne tak priznaná odmena predstavuje 857,90 Eur (3 x 253,93 + 63,48 + 7,81 + 8,04 + 2 x 8,39).

Priznané boli aj hotové výdavky a náhrada za stratu času s poukazom na § 15 písm. a) a § 17 ods. 1 vyhlášky a to v súvislosti s účasťou právneho zástupcu vedľajšieho účastníka na dvoch pojednávaniach. Pokiaľ ide o pojednávanie dňa 20.2.2015 zo Svidníka do Prešova a späť, súd priznal náhradu cestovného v rozsahu uplatnenia (1/3) vo výške 10 Eur (120 km x 0,25 Eur/km) a dňa 12.6.2015 zo Svidníka do Prešova a späť taktiež v rozsahu uplatnenej 1/3 vo výške 12,51 Eur (134 km x 0,28 eur /km). Základná sadzba za 1km jazdy v čase týchto úkonov predstavovala 0,183 Eur /km podľa § 1 písm. b/ opatrenia č. 632/2008 Z.z. Rozdielna bola náhrada za spotrebované pohonné hmoty vzhľadom na inú cenu nafty, keďže dňa 20.2.2015 cena predstavovala 1,119 Eur/liter a dňa 12.6.2015 išlo o sumu 1,369 eur/liter. Náhrada za spotrebované pohonné hmoty dňa 20.2.2015 predstavovala 0,06 Eur/km (6,5 + 4,1 + 5 = 15,6/3 = 5,2 liter/100km) 0,052liter/km pri cene 1,119 eur/liter = 0,06 eur/km takže spolu základná náhrada za 1 km jazdy a náhrada za spotrebované pohonné hmoty po zaokrúhlení predstavuje 0,25 eur/km. Pri úkone dňa 12.6.2015 je náhrada za spotrebované pohonné hmoty 0,09 eur/km (7,4 + 5,3 + 6,1 = 18,8/3 = 6,27 liter/100km) 0,063liter/km a pri cene nafty 1,369 eur/liter = 0,09 km/km. Základná náhrada za 1 km jazdy a náhrada za spotrebované pohonné hmoty tak po zaokrúhlení predstavuje 0,28 eur/km.

Napokon súd priznal aj náhradu za premeškaný čas podľa § 17 ods. 1 citovanej vyhlášky a to pri pojednávaní dňa 20.2.2015 za 4 polhodiny po 13,98 eur, pričom právny zástupca si účtuje len 1/3, čo 18,64 eur a pri pojednávaní dňa 12.6.2015 za 5 polhodín po 13,98 eur a opäť pri účtovaní 1/3 ide o náhradu vo výške 23,30 Eur. Priznaná náhrada trov konania tak predstavuje odmenu 857,90 eur a hotové výdavky vo výške 64,45 eur (10 + 18,64 + 12,51 + 23,30). Napokon bolo pripočítané 20% DPH podľa § 18 ods. 3 vyhlášky vo výške 184,47 Eur.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O.s.p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Podľa § 251 ods. 1 O.s.p., ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.